

Bryssel den 30 november 2023
(OR. en)

16107/23

**Interinstitutionellt ärende:
2023/0171(COD)**

**TRANS 544
MAR 158
CODEC 2311
OMI 85
IA 329
DROIPEN 171
ENV 1400**

RAPPORT

från: Rådets generalsekretariat

till: Rådet

Föreg. dok. nr: 15667/23 + COR 1

Komm. dok. nr: 10119/23 + ADD 1

Ärende: Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2005/35/EG om föroreningar förorsakade av fartyg och om införande av sanktioner, inbegripet straffrättsliga sanktioner, för föroreningsbrott

– *Allmän riktlinje*

I. INLEDNING

1. Den 1 juni 2023 överlämnade kommissionen ovannämnda förslag till Europaparlamentet och rådet.
2. Förslaget avser en ändring av direktiv 2005/35/EG¹ om föroreningar förorsakade av fartyg och om införande av sanktioner, inbegripet straffrättsliga sanktioner, för föroreningsbrott

¹ EUT L 255, 30.9.2005, s. 11.

3. Direktiv 2005/35/EG reglerar sanktioner för olagliga utsläpp av olja och skadliga flytande ämnen i havet. Olagligt utsläpp från fartyg är utsläpp som inte uppfyller Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) relevanta regler, dvs. de normer som fastställs i den internationella konventionen till förhindrande av förorening från fartyg (Marpol 73/78). Huvudsyftet med direktivet är att införliva dessa internationella normer i EU:s lagstiftning och säkerställa att de personer som är ansvariga för olagliga utsläpp av förorenande ämnen blir föremål för avskräckande, effektiva och proportionella sanktioner för att förbättra sjösäkerheten och bättre skydda den marina miljön mot föroreningar från fartyg.
4. Översynen av direktivet har följande huvudsakliga särskilda mål:
 - Införliva internationella normer i EU-rätten genom att direktivet anpassas till Marpols bilagor om utsläpp i havet. Kommissionen har i detta syfte föreslagit att utöka det nuvarande tillämpningsområdet, som endast omfattar olja (bilaga I till Marpol) och skadliga flytande ämnen i bulk (bilaga II), till skadliga ämnen som transporteras sjövägen i förpackad form (bilaga III), avloppsvatten från fartyg (bilaga IV), avfall från fartyg (bilaga V) och restprodukter från avgasreningssystemet (del av bilaga VI).
 - Stryka bestämmelserna om straffrättsliga sanktioner för att skapa rättslig överensstämmelse med miljöbrottsdirektivet (som för närvarande är under förhandling).
 - Säkerställa att (både fysiska och juridiska) personer som är ansvariga för olagliga utsläpp från fartyg blir föremål för effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner
 - Stödja medlemsstaterna genom att bygga upp deras kapacitet att upptäcka föroreningsincidenter, kontrollera, samla in bevisning och på ett effektivt, snabbt och harmoniserat sätt införa sanktioner.
 - Säkerställa förenklad och ändamålsenlig rapportering om föroreningar förorsakade av fartyg samt uppföljningsåtgärder.

5. Detta förslag är ett av EU:s initiativ för att minska föroreningarna från sjöfarten och ligger i linje med strategin för smart och hållbar mobilitet¹ och handlingsplanen för nollförorening av luft, vatten och mark². Förslaget ingår i kommissionens sjösäkerhetspaket³.
6. Förslaget åtföljdes av en konsekvensbedömning och en utvärderingsrapport⁴. Konsekvensbedömningen lades fram och behandlades ingående vid ett arbetsgruppsmöte och gav inte upphov till några större farhågor från delegationernas sida.

II. BEHANDLING AV ÖVRIGA INSTITUTIONER

7. Den 7 juli 2023 utsåg Europaparlamentets utskott för transport och turism (TRAN) Marian-Jean Marinescu (PPE, Rumänien) till föredragande. TRAN-utskottet antog förslaget till betänkande den 16 november 2023 och beslutade att inleda interinstitutionella förhandlingar.
8. Europeiska ekonomiska och sociala kommittén antog sitt yttrande om förslaget den 20 september 2023⁵. Den 23 juni 2023 beslutade Regionkommittén att inte avge något yttrande.
9. Den italienska deputeradekammaren antog den 28 september 2023 ett positivt yttrande om tillämpningen av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna⁶.

III. LÄGESRAPPORT OM RÅDETS ARBETE

10. Arbetsgruppen för sjöfart behandlade förslaget vid fyra möten med början den 7 november 2023.

¹ Dok. 14012/20 + ADD 1

² Dok. 8753/21

³ Dok. 10160/23

⁴ Dok. 10119/23 ADD 2 REV 1 + ADD 3 REV 1 + ADD 4.

⁵ Dok. 13364/23

⁶ Dok. 13859/23

11. Vid mötet den 29 november 2023 bekräftade Coreper sitt stöd för den senaste kompromissen och rekommenderade rådet att nå en allmän riktlinje vid mötet i transportrådet den 4 december 2023.
12. Alla delegationer har uttryckt sitt allmänna stöd för målen i kommissionens förslag, i syfte att skydda den marina miljön.
13. På grundval av medlemsstaternas synpunkter krävs dock ett antal ändringar av kommissionens förslag. Många av dessa ändringar syftar till att säkerställa tydlighet och samstämmighet och ge medlemsstaterna tillräcklig flexibilitet när de genomför direktivet, med beaktande av skillnaderna mellan medlemsstaternas rättssystem, geografiska läge, resurser och kapacitet. De främsta ändringarna i sak förklaras nedan.
14. Många delegationer uttryckte farhågor om avgränsningen mellan administrativa och straffrättsliga sanktioner samt kopplingen mellan detta förslag och utkastet till direktiv om miljöbrott. För att klargöra detta föreslår ordförandeskapet flera ändringar. Ordet ”administrativa” har till exempel lagts till före ”sanktioner” både i direktivets nya titel och i rubriken till artikel 8. Dessutom innebär den ändrade lydelsen av skäl 9 ytterligare garantier för att förslaget endast avser administrativa sanktioner och förklarar förhållandet till utkastet till miljöbrottsdirektiv.
15. När det gäller definitionerna (artikel 2) föreslås endast vissa justeringar och korrigeringar.
16. Kommissionen har föreslagit två artiklar, en med rubriken ”Överträdelser” (artikel 4) och en med rubriken ”Undantag” (artikel 5). Detta gav upphov till viss förvirring, eftersom det i kommissionens formulering av artikel 4 inte bara hänvisades till överträdelser utan även till några av undantagen i Marpol 73/78 när ett utsläpp av förorenande ämnen inte ska betraktas som en överträdelse, medan det i artikel 5 hänvisades till vissa havsområden (i artikel 3) där utsläppet enligt bilagorna I, II och VI till Marpol 73/78 inte heller ska betraktas som en överträdelse. Ordförandeskapet föreslår därför att slå samman artiklarna 4 och 5 (artikel 5 utgår) och lägga till hänvisningar till ytterligare undantag i Marpol 73/78 och till undantag i den internationella koden för fartyg som trafikerar polarvatten (*polar-koden*).

17. När det gäller ansvar föreslår ordförandeskapet att direktivets tillämpningsområde utvidgas genom att i artikel 4.2 inte hänvisa till ”fysiska och juridiska personer” som i kommissionens förslag, utan till ”varje företag” eller ”den som kan hållas ansvarig för att ha gjort sig skyldig till en överträdelse”. Detta innebär att varje enhet eller person kan hållas ansvarig för ett olagligt utsläpp. En mycket likartad bestämmelse införs i artikel 8.2. Med hänvisning till artikel 8 (”Administrativa sanktioner”), enligt vilken medlemsstaterna ska fastställa ett system med administrativa sanktioner (inklusive böter) för överträdelser, har ordförandeskapet generellt sett försökt hitta en välavvägd lösning som tar hänsyn till de olika rättssystemen i medlemsstaterna, inbegripet de medlemsstater som av konstitutionella skäl har svårt att föreskriva administrativa sanktioner (se artikel 8.4).
18. En annan viktig och känslig bestämmelse är artikel 8d (”Effektiv tillämpning av sanktioner”). I denna artikel anges ett antal relevanta omständigheter som de behöriga myndigheterna ska ta hänsyn till när de fastställer typ av och nivå på en administrativ sanktion för tillämpning på en ansvarig person. Medlemsstaterna ansåg att denna artikel, i kommissionens förslag, var alltför begränsande och restriktiv. Ordförandeskapet föreslår därför att den görs mer flexibel genom att ange att de behöriga myndigheterna får beakta en vägledande förteckning (”inbegripet men inte begränsat till”), över omständigheter. Kriteriet avseende den ansvariga personens grad av ansvar (artikel 8d.1 b) ströks, eftersom det upplevdes som att det strider mot medlemsstaternas processrätt. Kommissionen hade också föreslagit att den skulle kunna anta en genomförandeakt för att fastställa närmare bestämmelser om de kriterier som medlemsstaterna ska beakta när de tillämpar sanktioner (artikel 8d.2). Den bestämmelsen utgår, eftersom medlemsstaterna anser att sådana viktiga kriterier bör anges i själva direktivet.

19. Den viktigaste föreslagna ändringen i artikel 10 ("Utbyte av information och erfarenheter") gäller punkt 1 d. Här har kommissionen föreslagit att medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna kontrollerar minst 10 % av de varningar som skickas av den europeiska satellitbaserade tjänsten för att upptäcka föroreningar (CleanSeaNet) varje år. Medlemsstaterna har olika åsikter om denna bestämmelse. Vissa kunde godta en kontrollfrekvens på 10 %, andra kunde godta ett intervall (5–15 %), medan andra slutligen skulle föredra att man inte hänvisar till en viss procentandel eller att bestämmelsen utgår. Ordförandeskapet föreslår en balanserad och flexibel strategi: för det första skulle kontrollen endast avse de mest tillförlitliga varningarna (*klass A*), för det andra skulle bestämmelsen endast hänvisa till "en viss procentandel", för det tredje skulle det vara upp till medlemsstaterna att, i enlighet med sin kapacitet besluta om procentandelen för varje år. Slutligen har det införts en specificering av vad som avses med att "kontrollera", vilket förklaras närmare i skäl 13, samt en skyldighet att meddela procentandelen till kommissionen för att säkerställa en viss förutsägbarhet.
20. Enligt artikel 10a ("Rapportering") ska kommissionen inrätta ett elektroniskt rapporteringsverktyg för insamling och utbyte av information. Ordförandeskapet föreslår här vissa ändringar för att minska den administrativa bördan för medlemsstaterna genom att införa rimligare tidsfrister för rapportering: rapportering skulle inte krävas förrän alla förfaranden har avslutats och så snart som möjligt efter det att olika åtgärder, såsom inspektioner, har genomförts.
21. Ordförandeskapet föreslår att utbildning (artikel 10b) till de myndigheter som ansvarar för upptäckt och kontroll av samt verkställighet i fråga om överträdelser som omfattas av direktivet endast ska tillhandahållas av kommissionen på begäran av en medlemsstat och inte generellt till alla medlemsstater. En liknande bestämmelse har införts i alla lagstiftningsförslag i sjösäkerhetspaketet som hittills har behandlats.
22. När det gäller kommissionens offentliggörande av information om genomförandet och efterlevnaden av direktivet i en unionsomfattande översikt (artikel 10c) föreslår ordförandeskapet att detta ska ske först när alla relevanta förfaranden har slutförts, och att översikten får (inte ska) omfatta den information som anges i bilaga II till direktivet. Detta minskar medlemsstaternas rapporteringsskyldigheter. Motsvarande ändringar för att göra förteckningen vägledande införs i bilaga II.

23. När det gäller artikel 10d, som rör skydd för visselblåsare, föreslår ordförandeskapet smärre men viktiga ändringar, nämligen att hänvisa till dataskyddsförordningen och även skydda de uppgifter som rapporteras av visselblåsare, inte bara visselblåsarna själva.
24. I artikel 12a ("Utvärdering och granskning") har kommissionen föreslagit att den ska bedöma möjligheten att ändra tillämpningsområdet för detta direktiv, om så är lämpligt, mot bakgrund av de internationella standarder för förhindrande av luftföroreningar (t.ex. när det gäller svaveloxid och kväveoxid) samt mot bakgrund av andra normer som reglerar utsläpp från fartyg (t.ex. sot, marint skräp, förlust av behållare, förlust av plastpellets och undervattensbuller). I detta avseende konstaterar ordförandeskapet att det står kommissionen fritt att utvärdera alla relevanta aspekter av föroreningar förorsakade av fartyg när den genomför sin utvärdering. Eftersom vissa av exemplen är omstridda föreslår dock ordförandeskapet en mer allmän formulering som hänvisar till "mot bakgrund av nya eller uppdaterade internationella standarder för förhindrande av föroreningar från fartyg".
25. Vissa inlandsmedlemsstater har uttryckt farhågor om den onödiga administrativa bördan av att införliva vissa bestämmelser i direktivet som är de omöjliga kan tillämpa i praktiken eftersom de inte har tillträde till havet eller saknar kusthamnar. Ordförandeskapet föreslår därför att ett särskilt undantag från införlivande införs för de medlemsstater som av geografiska skäl inte kan tillämpa vissa väldefinierade bestämmelser.
26. Slutligen föreslås att den tidsfrist för införlivande som kommissionen föreslår (ett år efter det att ändringsdirektivet träder i kraft) förlängs till fyra år (48 månader).
27. Danmark vidhåller en parlamentsreservation. Grekland har uttryckt vissa farhågor om sammanslagningen av artiklarna 4 och 5.
28. I detta skede av förfarandet vidhåller kommissionen en reservation på förfarandegrunder mot alla ändringar av förslaget.

29. Kommissionen har dessutom särskilda reservationer mot artikel 4.2, artikel 8.2 och skäl 9, som – i ordförandeskapets förslag med ”får” eller ”kan” – innebär att medlemsstaterna inte är skyldiga att följa bestämmelserna i direktivet när den ansvariga personen är en annan än företaget. Kommissionen anser att detta är en inskränkning av tillämpningsområdet för det befintliga direktivet, som för närvarande föreskriver sanktioner för alla fysiska och juridiska personer. Kommissionen hyser också allvarliga betänkligheter när det gäller strykningen av den omvända bevisbördan i artikel 8.2, vilket skulle ha gjort företaget ansvarigt om det inte kunde påvisa att någon annan är ansvarig. Kommissionen anser att ordförandeskapets förslag kommer att öka den administrativa bördan för medlemsstaternas utredande myndigheter, eftersom man inte längre ska utgå från antagandet att företaget är ansvarigt. Kommissionen avvaktar också med att ta ställning till strykningen av artikel 5, till ändringarna av artikel 8d, till att i artikel 10c låta offentliggörandet av information omfattas av begränsningar i den nationella lagstiftningen, till undantaget från införlivande för inlandsstater och till tidsfristen för införlivande på fyra år.

IV. SLUTSATSER

30. Mot bakgrund av ovanstående uppmanas rådet att nå en *allmän riktlinje* om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2005/35/EG om föroreningar förorsakade av fartyg och om införande av sanktioner, inbegripet straffrättsliga sanktioner, för föroreningsbrott, på grundval av den kompromiss som återges i bilagan till denna rapport.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2005/35/EG om föroreningar förorsakade av fartyg och om införande av sanktioner, inbegripet straffrättsliga sanktioner, för föroreningsbrott

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 100.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁸,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

⁸ EUT C ...

⁹ EUT C ...

av följande skäl:

- (1) Unionens havspolitik syftar till att uppnå en hög säkerhets- och miljöskyddsnivå. Detta kan uppnås genom efterlevnad av internationella konventioner, koder och resolutioner, samtidigt som den frihet till sjöfart som föreskrivs i Förenta nationernas havsrättskonvention bibehålls.
- (2) I den internationella konventionen till förhindrande av förorening från fartyg (Marpol 73/78) föreskrivs allmänna förbud mot utsläpp från fartyg till sjöss, men även villkoren för när vissa ämnen får släppas ut i den marina miljön regleras. Marpol 73/78 innehåller undantag för utsläpp av förorenande ämnen som tas upp i dess bilagor; dessa utsläpp bör inte betraktas som en överträdelse när de angivna villkoren är uppfyllda. Genom dessa bilagor undantas inte de fall där de som är ansvariga för skadan har handlat antingen i avsikt att orsaka skada eller vårdslöst och med vetskap om att skadan sannolikt skulle uppstå. I detta direktiv hänvisas det till överträdelser och till de undantag som skulle gälla och som utgörs av dem som anges i Marpol 73/78.
- (3) Sedan Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG¹⁰, Marpol 73/78 och dess bilagor antogs har betydande ändringar gjorts, som har infört strängare normer och förbud mot utsläpp av ämnen från fartyg i havet. Dessa ändringar och de lärdomar som dragits av genomförandet av direktiv 2005/35/EG bör beaktas.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG av den 7 september 2005 om föroreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner för överträdelser (EUT L 255, 30.9.2005, s. 11).

- (4) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/883¹¹ säkerställer att avfall avlämnas till unionshamnar där det samlas in genom lämpliga mottagningsanordningar i hamn. Tillämpningen av direktiv 2019/883/EG är, tillsammans med direktiv 2005/35/EG, ett viktigt instrument för att förhindra föroreningar förorsakade av fartyg. För att säkerställa ett effektivt, integrerat och enhetligt system för kontroll av tillämpningen av bestämmelserna i direktiv (EU) 2019/883 om avlämning av avfall till mottagningsanordningar i hamn bör direktiv 2005/35/EG ändras för att utvidga dess tillämpningsområde till bilagorna IV–VI till Marpol 73/78, i syfte att avskräcka fartyg från att släppa ut olagligt förorenande ämnen i havet i stället för att avlämna dem i mottagningsanordningar i hamn i enlighet med bestämmelserna i direktiv (EU) 2019/883.
- (5) Direktiv (EU) 2019/883 omfattar inte bilaga III till Marpol 73/78, eftersom förpackade varor inte klassificeras som avfall och därför vanligtvis inte avlämnas i mottagningsanordningar i hamn. Det kan emellertid inte uteslutas att skadliga ämnen som transporteras i förpackad form olagligen kan kastas ut i havet. Mot bakgrund av ovanstående bör tillämpningsområdet för direktiv 2005/35/EG utvidgas till att omfatta bilaga III till Marpol 73/78. Borttagning av skadliga ämnen bör därför förbjudas enligt direktiv 2005/35/EG, såvida inte de behöriga myndigheterna finner att det var nödvändigt för att garantera fartygets säkerhet eller rädda liv till sjöss. I detta avseende omfattar de utsläpp som avses i detta direktiv inte dumpning enligt 1972 års Londonkonvention om förhindrande av havsföroreningar till följd av dumpning av avfall och annat material och 1996 års protokoll till konventionen.

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/883 av den 17 april 2019 om mottagningsanordningar i hamn för avlämning av avfall från fartyg, om ändring av direktiv 2010/65/EU och upphävande av direktiv 2000/59/EG (EUT L 151, 7.6.2019, s. 116).

- (6) Marpol 73/78 omfattar utsläpp från fartyg i definitionen av utsläpp i artikel 2 i det direktivet. I bilaga VI till Marpol 73/78 behandlas förhindrande av luftföroreningar från fartyg. Enligt bilaga VI och motsvarande IMO-riktlinjer för avgasreningssystem (resolution MEPC.340(77)) får fartyg använda avgasreningssystem som en alternativ metod för att minska utsläppen av svaveloxider. I bilaga VI regleras restprodukter från avgasreningssystem genom att man förbjuder utsläpp av dem till havs och kräver att de avlämnas till lämpliga mottagningsanordningar i hamn (när det gäller restprodukter från avgasreningssystem med slutet kretslopp). Genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/802¹² införlivas internationella standarder avseende svaveloxider i unionsrätten, medan direktiv (EU) 2019/883 säkerställer att restprodukter från avgasreningssystem avlämnas i mottagningsanordningar i hamn. Eftersom restprodukter från avgasreningssystem förorsakar förorening av den marina miljön bör de sanktioner som föreskrivs i direktiv 2005/35/EG tillämpas vid olagliga utsläpp.
- (6a) Avloppsvatten enligt definitionen i både MEPC.1/Circ.899 och resolution MEPC.340(77) kan släppas ut direkt överbord om det uppfyller de kvalitetskriterier för avloppsvatten som anges i riktlinjerna för avgasreningssystem. Avloppsvatten från avgasreningssystem kan dock påverka ekosystemet även om det uppfyller kriterierna i MARPOL Marpol 73/78. I detta fall får medlemsstaten införa restriktioner eller begränsningar som kan baseras på utvärderingen som gjorts med hjälp av den metod för risk- och konsekvensbedömningar som ingår i de riktlinjer som utarbetats av IMO. I detta fall kan avloppsvatten förorsaka förorening av den marina miljön, och de administrativa sanktioner som föreskrivs i direktiv 2005/35/EG bör tillämpas vid olagliga utsläpp, med vederbörligt beaktande av MEPC.1/Circ.883/Rev.1.

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/802 av den 11 maj 2016 om att minska svavelhalten i vissa flytande bränslen (EUT L 132, 21.5.2016, s. 58).

- (7) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/xxxx¹³ säkerställer gemensamma definitioner av miljöbrott och tillgång till avskräckande, effektiva och proportionella straffrättsliga sanktioner för allvarliga miljöbrott. Direktiv 2005/35/EG ändrades genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/123/EG¹⁴, genom vilket straffrättsliga sanktioner infördes för vissa överträdelser av direktiv 2005/35/EG, som nu bör omfattas av direktiv (EU) 2023/xxxx. De bestämmelser i direktiv 2005/35/EG som lades till eller ersattes av direktiv 2009/123/EG bör därför utgå ur direktiv 2005/35/EG.
- (8) Administrativa sanktioner som införs vid införlivandet av direktiv 2005/35/EG bör inte påverka tillämpningen av direktiv (EU) 2023/xxxx. Medlemsstaterna bör fastställa tillämpningsområdet för administrativ och straffrättslig brottsbekämpning när det gäller brott avseende föroreningar förorsakade av fartyg i enlighet med sin nationella lagstiftning. Detta direktiv hindrar inte att medlemsstaterna vidtar strängare åtgärder i överensstämmelse med internationell rätt genom att föreskriva administrativa eller straffrättsliga sanktioner i enlighet med nationella lagstiftning. Vid tillämpningen av nationell lagstiftning som införlivar direktiv 2005/35/EG bör medlemsstaterna säkerställa att påförandet av straffrättsliga och administrativa sanktioner är förenligt med principerna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, inbegripet förbudet mot *ne bis in idem*, i tillämpliga fall med vederbörligt beaktande av principen att förorenaren betalar.

¹³ EUT L xxxx.

¹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/123/EG av den 21 oktober 2009 om ändring av direktiv 2005/35/EG om föroreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner för överträdelser (EUT L 280, 27.10.2009, s. 52).

- (9) De sanktioner som föreskrivs i direktiv 2005/35/EG bör skärpas genom att säkerställa en enhetlig tillämpning av administrativa sanktioner i hela unionen. För att förstärka den avskräckande effekten av sanktioner för brott avseende föroreningar förorsakade av fartyg bör sådana administrativa sanktioner åtminstone utgöras av böter som påförs fartygets företag om det konstateras att företaget är ansvarigt. Medlemsstaterna får också påföra andra fysiska eller juridiska personer böter om det konstateras att de är ansvariga för överträdelsen. I detta sammanhang avses med fartygets företag fartygets ägare eller en annan organisation eller person, såsom redaren eller den som hyr fartyget utan besättning, som har övertagit fartygsägarens ansvar för fartygets drift, i enlighet med de internationella organisationsreglerna för säker drift av fartyg och för förhindrande av förorening (*ISM-koden*)¹⁵, som införlivats i unionsrätten genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 336/2006¹⁶. I direktiv 2005/35/EG bör det erkännas att den registrerade ägaren kan delegera förvaltningen av fartyget till en annan enhet, som sedan i första hand bör hållas ansvarig för att den inte fullgör sina skyldigheter enligt ISM-koden för att säkerställa att miljöskador undviks eller att verksamhet ombord tilldelas kvalificerad personal. Utan att det påverkar tillämpningen av tillämplig unionslagstiftning är det fortfarande upp till medlemsstaten att besluta om att tillämpa den typ av påföljd som är mest effektiv, straffrättslig eller administrativ. När det gäller straffrättsliga sanktioner uppfyller medlemsstaten de skyldigheter som fastställs i direktiv (EU) 2023/xxxx, det reviderade miljöbrottsdirektivet. Därför rör det här direktivet enbart administrativa sanktioner och inte straffrättsliga förfaranden mot fysiska eller juridiska personer i enlighet med nationell lagstiftning.

¹⁵ Internationella organisationsregler för säker drift av fartyg och för förhindrande av förorening, antagna av Internationella sjöfartsorganisationen genom församlingens resolution A.741 (18) av den 4 november 1993, i dess ändrade lydelse.

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 336/2006 av den 15 februari 2006 om genomförande av Internationella säkerhetsorganisationskoden i gemenskapen och upphävande av rådets förordning (EG) nr 3051/95 (EUT L 64, 4.3.2006, s. 1).

- (9a) Med tanke på att det inte är möjligt för vissa medlemsstater att uppfylla kravet på administrativa sanktioner på grund av nationell konstitutionell rätt, kan medlemsstaterna tillämpa bestämmelserna om administrativa sanktioner i detta direktiv på ett sätt som innebär att förfarandet inleds av den behöriga myndigheten och sanktionsavgifterna sedan påförs av de behöriga nationella domstolarna, samtidigt som behovet av effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner säkerställs. När det hänvisas till administrativa sanktioner i detta direktiv kommer medlemsstaterna att tillämpa sanktioner i den mening som avses i deras nationella rättssystem.
- (9b) Oriktigheter och upplysningar kan uppkomma till följd av en obligatorisk eller planerad hamnstatskontrollinspektion som genomförs i enlighet med direktiv 2009/16/EG. Oriktigheter kan också upptäckas när det gäller avlämning av fartygsgenererat avfall, eller anmälan av detta, i enlighet med kraven i direktiv (EU) 2019/883 eller med avseende på bristande efterlevnad av kriterierna för användning av avgasreningssystem som utsläppsminskningssystem enligt bilaga II till direktiv (EU) 2016/802 och information om ett potentiellt olagligt utsläpp av fartyget som erhållits genom förfarandena i direktiv 2002/59/EG, inbegripet bevis eller presumtiva bevis för utsläpp av olja eller andra överträdelser av Marpol 73/78 som meddelats medlemsstaten eller incidenter eller olyckor som fartygets befälhavare rapporterat.
- (10) Nationella administrativa och rättsliga myndigheter bör ta hänsyn till alla relevanta omständigheter när de fastställer nivån på de sanktioner som ska påföras förorenaren. Med tanke på de olika typer av förorenande ämnen som omfattas av direktiv 2005/35/EG och vikten av en enhetlig tillämpning av sanktioner i hela unionen mot bakgrund av det reglerade beteendets gränsöverskridande karaktär, kan ytterligare tillnärmning och effektivitet av sanktionsnivåerna främjas genom utbyte av kriterier för tillämpningen av sanktioner för utsläpp av olika förorenande ämnen.

- (11) När en medlemsstat misstänker att ett fartyg som frivilligt befinner sig i dess hamn eller vid en offshore-terminal har gjort sig skyldigt till ett olagligt utsläpp bör en lämplig inspektion genomföras för att fastställa omständigheterna. För att bistå medlemsstaterna med deras skyldigheter enligt direktiv 2005/35/EG att inspektera sådana fartyg innehåller bilaga I till direktiv 2005/35/EG en vägledande förteckning över oegentligheter eller information som de behöriga myndigheterna bör beakta från fall till fall när de avgör om ett fartyg bör betraktas som misstänkt.
- (12) De kompletterande åtgärderna för samarbete och medlemsstaternas rapporteringsskyldigheter har hittills inte varit tillräckliga för att möjliggöra en fullständig analys av huruvida förorenarna drabbas av effektiva, avskräckande och proportionella sanktioner och att kommissionen har tillgång till adekvata uppgifter för att övervaka genomförandet av direktiv 2005/35/EG. För att säkerställa ett effektiv och konsekvent tillämpning av direktiv 2005/35/EG bör utbyte av information och erfarenheter underlättas genom ökat samarbete, samtidigt som det säkerställs att kommissionen får tillgång till adekvata uppgifter för att möjliggöra en korrekt övervakning av tillämpningen av direktiv 2005/35/EG.

- (13) Den befintliga satellitbaserade tjänsten ”CleanSeaNet”, som underrättar medlemsstaternas myndigheter om potentiella olagliga utsläpp, bör stärkas ytterligare så att den omfattar information om de ytterligare förorenande ämnen som omfattas av direktiv 2005/35/EG. Information om potentiella eller faktiska utsläpp som rapporterats av medlemsstaterna i enlighet med direktiv 2005/35/EG och andra unionsdatabaser för sjösäkerhet, såsom unionens system för informationsutbyte inom sjöfarten, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/59/EG¹⁷ (SafeSeaNet) och den inspektionsdatabas som inrättats genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/16/EG¹⁸ (Thetis), bör integreras och spridas i ett användarvänligt elektroniskt format till de nationella myndigheter som deltar i tillsynskedjan för att underlätta deras snabba insatser. Sådan information kan, när den avser ett faktiskt eller potentiellt utsläpp av restprodukter från avgasreningssystemet från ett fartyg, spridas automatiskt genom exempelvis den särskilda THETIS-modul som inrättats genom kommissionens genomförandebeslut 2015/253 (THETIS-EU), i syfte att bistå medlemsstaterna med verkställighetsåtgärder som vidtas i enlighet med bestämmelserna i direktiv (EU) 2016/802. För att säkerställa att alla medlemsstater effektivt övervakar genomförandet av direktivet bör varje medlemsstat inom de tre första åren från införlivandet av detta direktiv säkerställa en kontrollfrekvens för de klass A-varningar som skickas av CleanSeaNet. Kontrollverksamheten kan omfatta många åtgärder som vidtas av flera behöriga myndigheter, såsom jämförelse av satellitövervakning med nationellt tillgängliga hjälpdata och hamnstatskontrollinspektioner. Tillgång till denna information bör beviljas myndigheter i andra medlemsstater som har ett intresse av den inom ramen för deras roll som hamnstater i nästa anlöpshamn, kuststater som påverkas av ett eventuellt utsläpp eller fartygets flaggstater, för att underlätta ett effektivt och snabbt gränsöverskridande samarbete, minimera den administrativa bördan av tillsynsåtgärder och i slutändan effektivt bestraffa lagöverträdare för överträdelser av direktiv 2005/35/EG. Användningen av ny teknik, t.ex. drönare och beslutsstödsteknik, såsom artificiell intelligens, bör också främjas.

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/59/EG av den 27 juni 2002 om inrättande av ett övervaknings- och informationssystem för sjötrafik i gemenskapen och om upphävande av rådets direktiv 93/75/EEG (EGT L 208, 5.8.2002, s. 10).

¹⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/16/EG av den 23 april 2009 om hamnstatskontroll (omarbetning) (EUT L 131, 28.5.2009, s. 57).

- (14) Sammanträdet i undergruppen för avfall från fartyg, som inrättades inom ramen för europeiska forumet för hållbar sjöfart och som samlade ett brett spektrum av experter på området föroreningar förorsakade av fartyg och hantering av avfall från fartyg, sköts upp i december 2017 inför inledandet av interinstitutionella förhandlingar om direktiv (EU) 2019/883. Kommissionen bör fortsätta att sörja för ett erfarenhetsutbyte mellan medlemsstaternas nationella myndigheter och experter, inbegripet från den privata sektorn, det civila samhället och fackföreningar, om tillämpningen av detta direktiv i hela unionen, i syfte att fastställa gemensamma metoder för tillämpningen av detta direktiv.
- (15) [...]
- (16) Medlemsstaterna bör rapportera till kommissionen den information som behövs för att säkerställa en korrekt övervakning av genomförandet av direktiv 2005/35/EG. För att begränsa de administrativa bördorna och hjälpa kommissionen att analysera de uppgifter som medlemsstaterna lämnar bör sådan information rapporteras av medlemsstaterna via ett särskilt elektroniskt rapporteringsverktyg. I den mån sådan information rör sanktioner som påförts eller involverar fysiska personer ska sådan information anonymiseras. För att säkerställa att information som rapporteras i enlighet med direktiv 2005/35/EG är typjämförbar mellan medlemsstaterna och samlas in på grundval av ett harmoniserat elektroniskt format och förfarande för rapportering, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹⁹.
- (16a) Det noteras att det finns en begränsning i den tillgängliga tekniken för att upptäcka, kontrollera och samla in bevisning för utsläpp av vissa förorenande ämnen vid källan. Denna begränsning bör beaktas vid medlemsstaternas genomförande och tillämpning av detta direktiv.

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (17) För att hjälpa medlemsstaterna att utveckla sin kapacitet när det gäller de nationella administrativa och rättsliga myndigheternas effektiva tillämpning av direktiv 2005/35/EG bör kommissionen ge medlemsstaterna vägledning och utbildning om bland annat bästa metoder och praxis för upptäckt, kontroll och insamling av bevis samt vägledning om relevant utveckling av lagstiftningen i Marpol 73/78 och om tillgänglig teknisk utveckling, inbegripet nya digitala verktyg, för att underlätta ändamålsenliga, kostnadseffektiva och riktade tillsynsåtgärder.
- (18) För att öka allmänhetens medvetenhet om utsläpp av föroreningar förorsakade av fartyg och för att förbättra miljöskyddet bör information från medlemsstaterna om tillämpningen av direktiv 2005/35/EG göras tillgänglig för allmänheten genom en unionsomfattande översikt och innehålla den information som förtecknas i bilaga II till direktiv 2005/35/EG. Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG²⁰ syftar till att garantera rätten till tillgång till miljöinformation i medlemsstaterna i linje med konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor (*Århuskonventionen*). Kommissionen bör skydda sekretessen för den information som mottas av medlemsstaterna, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i direktiv 2003/4/EG.
- (19) I Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937²¹ fastställs miniminormer för rapportering av överträdelser av unionsrätten, inbegripet överträdelser av direktiv 2005/35/EG, och för skydd av personer som rapporterar sådana överträdelser. Medlemsstaterna bör särskilt säkerställa att besättningar som omfattas av direktiv (EU) 2019/1937 och som rapporterar faktiska eller potentiella olagliga utsläpp ges skydd. Utöver de befintliga rapporteringskanaler som tillhandahålls på nationell nivå i enlighet med direktiv (EU) 2019/1937 bör kommissionen tillhandahålla en centraliserad extern rapporteringskanal online för rapportering av faktiska eller potentiella olagliga utsläpp och vidarebefordra sådana rapporter till den eller de berörda medlemsstaterna, som därefter bör hantera dessa rapporter i enlighet med direktiv (EU) 2019/1937, inbegripet när det gäller mottagningsbevis, lämplig återkoppling och uppföljning.

²⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EUT L 41, 14.2.2003, s. 26).

²¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 av den 23 oktober 2019 om skydd för personer som rapporterar om överträdelser av unionsrätten (EUT L 305, 26.11.2019, s. 17).

Detta direktiv bör inte påverka inte tillämpningen av unionsrätten om skydd av personuppgifter, i synnerhet Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725²² och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679²³. Kommissionen bör säkerställa skyddet av konfidentialiteten för rapporterade personers identitet, inbegripet, när så är nödvändigt, genom att begränsa utövandet av vissa dataskyddsrättigheter för berörda personer, såsom personer som enligt rapporten deltar i det potentiella olagliga utsläppet, i enlighet med artikel 25.1 c och h och artikel 25.2 i förordning (EU) 2018/1725, i den utsträckning och så länge som det är nödvändigt för att förebygga och hantera försök att hindra rapportering eller för att hindra, motverka eller fördröja uppföljningen, särskilt utredningar, eller försök att ta reda på de rapporterade personernas identitet. Sådana begränsningar bör respektera andemeningen i de grundläggande rättigheterna och friheterna och vara nödvändiga och proportionella åtgärder i ett demokratiskt samhälle för att skydda viktiga mål av allmänt intresse för unionen eller en medlemsstat och/eller skydda den registrerade eller andras rättigheter och friheter.

- (20) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i förordning (EU) 2018/1725 och avgav ett yttrande den [xx xx 2023]²⁴.
- (21) Diskussioner pågår inom IMO om nya miljöfrågor i samband med internationell sjöfart, som leder till både vatten- och luftföroreningar. Dessa diskussioner kan leda till nya bestämmelser enligt Marpol 73/78. En framtida översyn bör bedöma möjligheten att ändra tillämpningsområdet för direktiv 2005/35/EG i syfte att säkerställa ett enhetligt, effektivt och ändamålsenligt tillsynssystem samt påförandet av avskräckande sanktioner för detta.

²² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (Text av betydelse för EES) (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

²⁴ EUT C xxxx.

- (21a) Medlemsstater utan direkt tillträde till havet eller hamnar kan av dessa geografiska skäl inte tillämpa vissa bestämmelser i detta direktiv. För att undvika att ålägga dessa medlemsstater en oproportionerlig administrativ börda bör de inte vara skyldiga att införliva och genomföra vissa av bestämmelserna i detta direktiv.
- (22) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av den gränsöverskridande skada som kan orsakas av olagliga utsläpp som omfattas av detta direktiv och tillgången till effektiva, avskräckande och proportionella sanktioner i hela unionen för sådana utsläpp, utan snarare, på grund av den planerade åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (23) De bestämmelser som inför nya brott eller sanktioner, eller ändrar definitionen av brottet, analyserades grundligt mot bakgrund av rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol, oskuldspresumtionen och rätten till försvar, principerna om laglighet och proportionalitet i fråga om brott och straff samt rätten att inte bli dömd eller straffad två gånger för samma brott. Detta direktiv syftar till att säkerställa att dessa rättigheter och principer iakttas fullt ut och bör genomföras i enlighet med detta.
- (24) Direktiv 2005/35/EG bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2005/35/EG

Direktiv 2005/35/EG ska ändras på följande sätt:

1. Titeln ska ersättas med följande:

”Europaparlamentets och rådets direktiv om tillämpning av internationella normer om förorening från fartyg och om införande av administrativa sanktioner för föroreningsbrott”.

2. Artikel 1 ska ersättas med följande:

”Artikel 1

Syfte

1. Syftet med detta direktiv är att i EU:s lagstiftning införliva internationella normer för föroreningar från fartyg och säkerställa att de som är ansvariga för olagliga utsläpp av förorenande ämnen blir föremål för avskräckande, effektiva och proportionella sanktioner för att förbättra sjösäkerheten och stärka skyddet av den marina miljön mot föroreningar från fartyg.
2. Detta direktiv hindrar inte att medlemsstaterna vidtar strängare åtgärder i överensstämmelse med internationell rätt genom att föreskriva administrativa eller straffrättsliga sanktioner i enlighet med sin nationella lagstiftning.”.

3. Artikel 2 ska ersättas med följande:

”Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *Marpol 73/78*: 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg, och 1978 och 1997 års protokoll till denna konvention, i dess uppdaterade lydelse.
2. *förorenande ämnen*: ämnen som omfattas av bestämmelserna i bilagorna I (olja), II (skadliga flytande ämnen i bulk) till Marpol 73/78, III (skadliga ämnen som transporteras sjövägen i förpackad form), IV (avloppsvatten från fartyg), V (avfall från fartyg) och restprodukter från avgasreningssystemet.
3. *restprodukter från avgasreningssystemet*: allt material som avlägsnas från tvättvattnet eller avtappningsvattnet genom ett reningssystem eller avloppsvatten som inte uppfyller utsläppskriteriet, eller annat restmaterial som avlägsnats från avgasreningssystemet till följd av en metod för att minska utsläppen enligt bilaga VI regel 4 till Marpol 73/78, som används som ett alternativ för utsläppsminskningar till de normer som fastställs i regel 14 i bilaga VI till Marpol 73/78, med beaktande av de riktlinjer som utarbetats av IMO.
- 3a. *utsläpp*: varje utsläpp, oavsett hur det orsakats, från ett fartyg, i enlighet med artikel 2 i Marpol 73/78.
4. *fartyg*: havsgående fartyg, oberoende av flagg, av alla slag som används i den marina miljön, däri inbegripet bärplansbåtar, svävare, undervattensfartyg och flytande farkoster.
5. *juridisk person*: varje rättssubjekt som har denna status enligt tillämplig nationell lagstiftning, med undantag för stater eller offentliga organ vid utövandet av offentliga maktbefogenheter samt offentliga internationella organisationer.

6. *företag*: fartygets ägare eller en annan organisation eller person, såsom redaren eller den som hyr fartyget utan besättning, som har övertagit fartygsägarens ansvar för fartygets drift.”.

4. Artikel 4 ska ersättas med följande:

”Artikel 4

Överträdelser och undantag

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att utsläpp av förorenande ämnen i något av de områden som anges i artikel 3.1 betraktas som överträdelser, såvida inte,
 - a) för förorenande ämnen som omfattas av bestämmelserna i bilaga I till Marpol 73/78, utsläppen uppfyller villkoren i reglerna 15, 34, 4.1, 4.2 eller 4.3 i bilaga V till Marpol 73/78 och avsnitt 1.1.1 i del II-A i den internationella koden för fartyg som trafikerar polarvatten (*polarkoden*),
 - b) för förorenande ämnen som omfattas av bestämmelserna i bilaga II till Marpol 73/78, utsläppen uppfyller villkoren i reglerna 13, 3.1.1, 3.1.2 eller 3.1.3 i bilaga II till Marpol 73/78 och avsnitt 2.1 i del II-A i polarkoden,
 - c) för förorenande ämnen som omfattas av bestämmelserna i bilaga III till Marpol 73/78, utsläppen uppfyller villkoren i regel 8.1 i bilaga III till Marpol 73/78,
 - d) för förorenande ämnen som omfattas av bestämmelserna i bilaga IV till Marpol 73/78, utsläppen uppfyller villkoren i reglerna 3, 11.1 och 11.3 i bilaga IV till Marpol 73/78 och avsnitt 4.2 i del II-A i polarkoden,
 - e) för förorenande ämnen som omfattas av bestämmelserna i bilaga V till Marpol 73/78, utsläppen uppfyller villkoren i reglerna 4.1, 4.2, 5, 6.1, 6.2 och 7 i bilaga V till Marpol 73/78 och avsnitt 5.2 i del II-A i polarkoden,

- f) för restprodukter från avgasreningssystemet, utsläppen uppfyller villkoren i reglerna 4, 14.1, 14.4, 14.6, 3.1.1 och 3.1.2 i bilaga VI till Marpol 73/78, med beaktande av de riktlinjer som utarbetats av IMO, inklusive resolution MEPC.340(77) i dess uppdaterade lydelse.
2. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att varje företag, eller den som kan hållas ansvarig för att ha gjort sig skyldig till en överträdelse i den mening som avses i punkt 1 hålls ansvarig för detta.
3. [...]”.
5. Artikel 5 ska utgå.
6. Artikel 5a ska utgå.
7. Artikel 5b ska utgå.
- 7a. I artikel 6 ska punkt 1 ersättas med följande:
- ”1. Om oriktigheter eller annan information ger upphov till misstankar om att ett fartyg som frivilligt ligger i en medlemsstats hamn eller offshore-terminal har gjort eller håller på att göra utsläpp av förorenande ämnen i något av de områden som avses i artikel 3.1, ska den medlemsstaten säkerställa att en lämplig inspektion eller annan lämplig åtgärd genomförs, med beaktande av de relevanta riktlinjer som antagits av Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) och i enlighet med den nationella lagstiftningen.”.
8. I artikel 6 ska följande punkt läggas till:
- ”3. En vägledande förteckning över oriktigheter eller information som kan leda till en inspektion i den mening som avses i punkt 1 finns i bilaga I till detta direktiv.”.

9. Artikel 8 ska ersättas med följande:

”Artikel 8

Administrativa sanktioner

1. Utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter enligt direktiv (EU) 2023/xxxx²⁵ ska medlemsstaterna, i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 1 och i enlighet med sin nationella lagstiftning, fastställa ett system med administrativa sanktioner för överträdelser av nationella bestämmelser om genomförande av artikel 4 i detta direktiv och säkerställa att de tillämpas. De administrativa sanktionerna ska vara avskräckande, effektiva och proportionella.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de administrativa sanktioner som införs vid införlivandet av detta direktiv omfattar böter som påförs företaget vid tidpunkten för överträdelsen om det konstateras att företaget är ansvarigt. Medlemsstaterna får också påföra andra fysiska eller juridiska personer böter om det konstateras att de är ansvariga för överträdelsen.
3. [...]
4. Om det i medlemsstatens rättssystem inte finns några föreskrifter om administrativa sanktioner får den här artikeln tillämpas på ett sätt som innebär att förfarandet för sanktionerna, inbegripet de böter som anges i punkt 2, inleds av den behöriga myndigheten och sanktionerna sedan påförs av behörig nationell domstol, varvid det säkerställs att rättsmedlen är effektiva och har motsvarande verkan som de administrativa böter som påförs av behöriga myndigheter. De sanktioner som påförs i enlighet med denna punkt ska under alla omständigheter vara effektiva, proportionella och avskräckande och tillämpas i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv. Dessa medlemsstater ska till kommissionen anmäla de bestämmelser i deras lagstiftning som de antar i enlighet med denna punkt senast den [datum], samt utan dröjsmål anmäla eventuell senare ändringslagstiftning eller ändringar som berör dem.”.

²⁵ EUT L xxxx.

10. Artikel 8a ska utgå.
11. Artikel 8b ska utgå.
12. Artikel 8c ska utgå.
13. Följande artikel ska införas:

”Artikel 8d

Effektiv tillämpning av sanktioner

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna, när de fastställer och tillämpar typen av och nivån på administrativa sanktioner mot en fysisk eller juridisk person som enligt de behöriga myndigheterna är ansvarig, i enlighet med artikel 8, för en överträdelse i den mening som avses i artikel 4, får beakta alla relevanta omständigheter kring överträdelsen, inbegripet men inte begränsat till
 - a) utsläppets karaktär, allvar och varaktighet,
 - b) [...]
 - c) de skador som orsakats av utsläppet till miljön eller människors hälsa,
 - d) den ansvariga personens finansiella kapacitet,
 - e) de ekonomiska fördelar som genererats eller förväntas genereras för den person som är ansvarig för överträdelsen,
 - f) åtgärder som vidtagits av den ansvariga personen för att förhindra utsläppet eller mildra dess konsekvenser,
 - g) i vilken utsträckning den ansvariga personen samarbetar med den behöriga myndigheten, inbegripet eventuella åtgärder som syftar till att kringgå eller hindra en lämplig inspektion eller annan utredning som utförs av en behörig myndighet, och
 - h) eventuella tidigare överträdelser i form av föroreningar förorsakade av fartyg som begåtts av den ansvariga personen.

2. [...]”.

14. Artikel 10 ska ersättas med följande:

”Artikel 10

Utbyte av information och erfarenheter

1. Vid tillämpningen av detta direktiv ska medlemsstaterna och kommissionen samarbeta vid informationsutbytet, med utgångspunkt i unionens system för informationsutbyte inom sjöfarten enligt artikel 22a.3 i och bilaga III till direktiv 2002/59/EG²⁶ (SafeSeaNet), för att uppnå följande mål:
 - a) Förbättra den information som krävs för ett effektivt genomförande av detta direktiv, särskilt genom den europeiska satellitbaserade tjänst för att upptäcka föroreningar som inrättas genom detta direktiv (CleanSeaNet) och andra relevanta rapporteringsmekanismer, i syfte att utveckla tillförlitliga metoder för spårning av förorenande ämnen i havet.
 - b) Utveckla och genomföra ett lämpligt kontroll- och övervakningssystem som integrerar den information som tillhandahålls enligt led a med information som kommissionen gör tillgänglig för medlemsstaterna i SafeSeaNet och andra av unionens databaser och verktyg för information, i syfte att underlätta tidig identifiering och övervakning av fartyg som släpper ut förorenande ämnen, i syfte att optimera de tillsynsåtgärder som vidtas av nationella myndigheter.
 - c) På bästa sätt använda den information som lämnats i enlighet med leden a och b och som rapporterats av medlemsstaterna i enlighet med artikel 10a, i syfte att underlätta tillgången till och utbytet av sådan information mellan behöriga myndigheter och med myndigheter i andra medlemsstater och kommissionen.

²⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/59/EG av den 27 juni 2002 om inrättande av ett övervaknings- och informationssystem för sjötrafik i gemenskapen och om upphävande av rådets direktiv 93/75/EEG (EGT L 208, 5.8.2002, s. 10).

- d) Inom tre år från dagen för införlivandet av detta direktiv säkerställa att de behöriga myndigheterna kontrollerar en viss procentandel av de klass A-varningar som CleanSeaNet skickar varje år i enlighet med medlemsstaternas kapacitet, varvid kontroll innebär att de behöriga myndigheternas eventuella uppföljningsåtgärder av en varning som utfärdats av CleanSeaNet för att avgöra om varningen i fråga utgör ett olagligt utsläpp. En sådan procentandel ska meddelas kommissionen i förväg.

2. [...]”.

15. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 10a

Rapportering

1. Kommissionen ska inrätta ett elektroniskt rapporteringsverktyg för insamling och utbyte av information mellan medlemsstaterna och kommissionen om genomförandet av det tillsynssystem som föreskrivs i detta direktiv.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att följande information om de åtgärder som vidtas av deras behöriga myndigheter rapporteras via det elektroniska rapporteringsverktyg som avses i punkt 1 när de administrativa och, i förekommande fall, rättsliga förfarandena har avslutats:
 - a) Information om behöriga myndigheters uppföljning av en varning som skickats av CleanSeaNet eller skälen till att en sådan varning inte följs upp, så snart som möjligt efter det att uppföljningen har slutförts.
 - b) Information om de inspektioner som utförts i enlighet med artikel 6, så snart som möjligt efter det att inspektionen är avslutad.
 - c) Information om de åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 7, så snart som möjligt efter det att sådana åtgärder har slutförts.

- d) Information om sanktioner som påförts i enlighet med detta direktiv och som inte har överklagats i tid, eller som på annat sätt är slutliga och ska verkställas, utan onödigt dröjsmål och under alla omständigheter senast den 30 juni varje år för sanktioner som påförts under det föregående kalenderåret. I den mån information om sanktioner omfattar personuppgifter ska sådan information anonymiseras.
3. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel får kommissionen genom genomförandekter fastställa närmare bestämmelser om förfarandet för rapportering av den information som avses i punkt 2, inbegripet specificering av vilken typ av information som ska rapporteras, i enlighet med det granskningsförfarande som anges i artikel 13.
4. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de behöriga myndigheter som kommer att ha tillgång till det rapporteringsverktyg som anges i punkt 1.

Artikel 10b

Utbildning

Kommissionen ska på begäran av en medlemsstat underlätta utvecklingen av kapacitet genom att tillhandahålla utbildning till de myndigheter som ansvarar för upptäckt och kontroll av samt verkställighet i fråga om överträdelser som omfattas av detta direktiv.

Artikel 10c

Offentliggörande av information

1. Utan att det påverkar tillämpningen av medlemsstaternas nationella lagstiftning och på grundval av den information som medlemsstaterna rapporterar i enlighet med artikel 10a ska kommissionen offentliggöra en regelbundet uppdaterad unionsomfattande översikt över genomförandet och tillämpningen av detta direktiv, i tillämpliga fall efter att administrativa och rättsliga förfaranden slutförts. Översikten får innehålla den information som förtecknas i bilaga II till detta direktiv.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2003/4/EG²⁷ ska kommissionen vidta lämpliga åtgärder för att skydda sekretessen för den information som erhålls vid genomförandet av detta direktiv.

Artikel 10d

Skydd av personer som rapporterar potentiella överträdelser och data

1. Kommissionen ska utveckla och upprätthålla en konfidentiell extern rapporteringskanal online för mottagande av rapporter, i den mening som avses i direktiv (EU) 2019/1937²⁸, om potentiella överträdelser av detta direktiv, och ska vidarebefordra sådana rapporter till den eller de berörda medlemsstaterna.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att nationella behöriga myndigheter som tar emot rapporter om överträdelser av detta direktiv, som lämnas in via den kanal som avses i punkt 1, ger återkoppling om och följer upp dessa rapporter i enlighet med direktiv (EU) 2019/1937.

²⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EUT L 41, 14.2.2003, s. 26).

²⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 av den 23 oktober 2019 om skydd för personer som rapporterar om överträdelser av unionsrätten (EUT L 305, 26.11.2019, s. 17).

3. Kommissionen får, i enlighet med artikel 25.1 c och h samt i linje med artikel 25.2 i förordning (EU) 2018/1725, begränsa tillämpningen av artiklarna 14–22, 35 och 36 samt artikel 4 i förordning (EU) 2018/1725²⁹ för registrerade som ingår i eller nämns i den rapport som lämnas in via den kanal som avses i punkt 1 i denna artikel och som inte är de registrerade som lämnar in denna rapport. Denna begränsning får endast gälla under den tid som krävs för att medlemsstaternas behöriga myndigheter ska kunna undersöka den rapport som avses i punkt 2 i denna artikel.”.
16. Artikel 11 ska utgå.
17. Artikel 12 ska utgå.
18. Följande artikel ska införas:

”Artikel 12a

Utvärdering och granskning

1. Senast den [*Publikationsbyrån: infoga datum: fem år efter dagen för införlivandet av detta ändringsdirektiv*] ska kommissionen göra en utvärdering av detta direktiv. Utvärderingen ska baseras åtminstone på
 - a) de erfarenheter som gjorts vid genomförandet av detta direktiv, och
 - b) den information som medlemsstaterna rapporterar i enlighet med artikel 10a och den unionsomfattande översikt som tillhandahållits i enlighet med artikel 10c.
2. Som ett led i översynen ska kommissionen bedöma möjligheten att ändra tillämpningsområdet för detta direktiv, om så är lämpligt, mot bakgrund av nya eller uppdaterade internationella standarder för förhindrande av föroreningar från fartyg som omfattas av befintliga eller framtida bestämmelser i Marpol 73/78.”.

²⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (Text av betydelse för EES) (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

19. Artikel 13 ska ersättas med följande:

”Artikel 13

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS), inrättad genom artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2099/2002³⁰. COSS ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011³¹.
2. När det hänvisas till denna artikel ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 och artikel 5 i förordning (EG) nr 2099/2002 tillämpas.”.

20. Artikel 14 ska utgå.

21. Artikel 15 ska utgå.

21a. I artikel 16 ska följande punkt läggas till:

”2. Medlemsstater utan direkt tillträde till havet eller utan hamnar ska inte vara skyldiga att införliva och genomföra bestämmelserna i detta direktiv i artiklarna 6 och 7.”.

22. Bilagan ska utgå.

³⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2099/2002 av den 5 november 2002 om inrättande av en kommitté för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS) och om ändring av förordningarna om sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (EGT L 324, 29.11.2002, s. 1).

³¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

23. Texten i bilaga I till det här beslutet ska läggas till som bilaga I.
24. Texten i bilaga II till den här förordningen ska läggas till som bilaga II.

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den [*Publikationsbyrån: infoga datum: fyra år [48 månader] efter den dag då detta ändringsdirektiv träder i kraft*] sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

- 1a. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska medlemsstater utan direkt tillträde till havet eller utan hamnar inte vara skyldiga att införliva och genomföra bestämmelserna i artikel 1.7a och 1.8 i detta direktiv.”.
2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv samt om alla senare ändringar som påverkar bestämmelserna.

Artikel 3

Tillämpning av direktiv 2009/123/EG

När det gäller överträdelser som ska betraktas som brott enligt direktiv 2005/35/EG, ändrat genom direktiv 2009/123/EG³², och motsvarande sanktioner, ska de medlemsstater som inte är bundna av direktiv (EU) 2023/xxxx fortsätta att vara bundna av direktiv 2005/35/EG, ändrat genom direktiv 2009/123/EG.

Artikel 4

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

³² EUT L 280, 27.10.2009, s. 52.

**ICKE UTTÖMMANDE FÖRTECKNING ÖVER ORIKTIGHETER ELLER INFORMATION SOM AVSES I
ARTIKEL 6**

1. Oriktigheter med avseende på olja och andra relevanta oljedagböcker eller andra brister i samband med potentiella utsläpp som upptäckts vid inspektioner som utförts i enlighet med direktiv 2009/16/EG³³ och som utförts antingen av den berörda medlemsstaten eller av en annan medlemsstat eller en stat som undertecknat samförståndsavtalet om hamnstatskontroll i fartygets tidigare anlöpsamnar.
2. Oriktigheter i samband med avlämningen av fartygsgenererat avfall eller anmälan av detta i enlighet med direktiv (EU) 2019/883³⁴ som ägde rum antingen i den berörda medlemsstaten eller i medlemsstaten för fartygets tidigare anlöpsamnar.
3. Oriktigheter i fråga om bristande efterlevnad av de kriterier för användning av avgasreningssystem som används som utsläppsminskningsmetoder i bilaga II till Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/802³⁵, som hänvisar till 2009 års riktlinjer för avgasreningssystem i resolution MEPC.184(59), som ersatts av 2021 års riktlinjer för avgasreningssystem i resolution MEPC.340(77).
4. Information som erhållits från en annan medlemsstat om ett potentiellt olagligt utsläpp av fartyget som erhållits genom de förfaranden som föreskrivs i direktiv 2002/59/EG³⁶, inbegripet bevis eller presumtiva bevis för avsiktliga utsläpp av olja eller andra överträdelser av MARPOL 73/78 som en medlemsstats landcentraler har översänt till landcentralerna i den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 16 i det direktivet, eller incidenter eller olyckor som fartygets befälhavare rapporterat till den berörda medlemsstatens landcentral i enlighet med artikel 17 i det direktivet.
5. Annan information från personer som är involverade i fartygets drift, inbegripet lotsar, som tyder på oriktigheter i samband med en eventuell överträdelse av skyldigheterna enligt detta direktiv.

³³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/16/EG av den 23 april 2009 om hamnstatskontroll (omarbetning) (EUT L 131, 28.5.2009, s. 57).

³⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/883 av den 17 april 2019 om mottagningsanordningar i hamn för avlämning av avfall från fartyg, om ändring av direktiv 2010/65/EU och upphävande av direktiv 2000/59/EG (EUT L 151, 7.6.2019, s. 116).

³⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/802 av den 11 maj 2016 om att minska svavelhalten i vissa flytande bränslen (EUT L 132, 21.5.2016, s. 58).

³⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/59/EG av den 27 juni 2002 om inrättande av ett övervaknings- och informationssystem för sjötrafik i gemenskapen och om upphävande av rådets direktiv 93/75/EEG (EGT L 208, 5.8.2002, s. 10).

INFORMATION SOM FÅR INGÅ I DEN UNIONSOMFATTANDE ÖVERSIKT SOM AVSES I ARTIKEL 10C

1. För varje föroreningsincident som kontrollerats och bekräftats av en medlemsstat får informationen i den unionsomfattande översikt som offentliggörs i enlighet med artikel 10c innehålla följande:
 - a) Datum för incidenten.
 - b) Identifiering av det fartyg som är inblandat i incidenten.
 - c) Position (latitud och longitud) för föroreningsincidenten.
 - d) Föroreningsincidentens omfattning (område och längd), i förekommande fall.
 - e) Typ av förorening.
 - f) Den eller de berörda medlemsstaterna.
 - g) Beskrivning av kontrollverksamheten för föroreningsincidenten.
 - h) Datum och tidpunkt för kontrollverksamheten och de tillgångar som använts för kontrollverksamheten.
 - i) Uppgifter om den administrativa sanktion som påförts.
2. För varje medlemsstat får aggregerad information i den unionsomfattande översikt som offentliggörs i enlighet med artikel 10c omfatta följande:
 - a) Antalet eventuella CleanSeaNet-föroreningsincidenter som upptäckts.
 - b) Antalet eventuella CleanSeaNet-föroreningsincidenter som kontrollerats av medlemsstaten.
 - c) Antal bekräftade föroreningsincidenter efter kontroll (per område: territorialvatten, exklusiva ekonomiska zoner, öppet hav).
 - d) Antal identifierade lagöverträdare.
 - e) Antal fall där en sanktion har påförts.